

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/290/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114210765
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114210765.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlady Simkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, p r o t i žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/154/2014-18 zo dňa 29.10.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvého stupňa ustanovením § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ustanovením § 44 ods. 6, 7 a § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku - Zákona č. 233/1995 Z. z.

Žalobca sa žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu (Okresného súdu vo Vranove nad Topľou), ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Mal za to, že v danom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora nedošlo v zákonnej lehote, hoci prejednaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou kompletnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Žalobca uviedol, že mu vznikla majetková škoda vo výške 175 Eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 150 Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 Eur.

Predmetom konania sú spojené veci, ktoré pôvodne napadli na Okresný súd vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 10C 872/2012, 10C 881/2012 a 10 878/2012. Uvedené veci sa týkali nasledovných exekučných konaní vedených na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou:

7Er 435/2004 (pôvodne pod EX 1841/2004 a neskôr pod EX 13018/2011) proti povinnej Angelike A. bolo začaté exekučné konanie podaním návrhu na vykonanie exekúcie dňa 26.11.2004. Pôvodný exekútor Ing. Karol Mihal podal na Okresný súd vo Vranove žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 2.12.2004 a dňa 9.12.2004 súd mu aj udelil poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 22.11.2010. Následne súd 26.11.2010 vyzval pôvodného exekútora na vyúčtovanie trov exekúcie a predloženie príslušného exekučného spisu, čo bolo zrealizované 9.12.2010. Následne súd dňa 18.3.2011 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Zároveň pôvodnému exekútorovi určil trovy exekúcie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5.5.2011.

7Er 169/2003 (pôvodne EX 360/2003, potom EX 12042/2011) proti povinnému S. Q. bolo pôvodne vydané poverenie exekútorovi Ing. Mihalovi dňa 13.6.2003. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol predložený súdu 22.11.2010. Hneď 26.11.2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na vyúčtovanie trov exekúcie a predloženie príslušného exekučného spisu, čo bolo zrealizované 10.12.2010. Súd potom uznesením zo dňa 8.3.2011 žiadosti o zmenu exekútora vyhovel a určil pôvodnému exekútorovi. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.4.2011.

8Er 672/2006 (EX 1194/2006) proti povinnej G. S. bolo vydané pôvodne poverenie pre exekútora Ing. Mihala dňa 27.11.2006. Oprávnený podal návrh na zmenu exekútora dňa 22.11.2010. Súd dňa 3.1.2011 vyzval doterajšieho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie príslušného spisu. To bolo zrealizované 19.1.2011. Uznesením zo dňa 2.4.2012 bolo zastavené exekučné konanie podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a to pre neplatnú rozhodcovskú doložku. Voči tomuto rozhodnutiu sa oprávnený odvolal 4.5.2012 a dňa 10.8.2012 podal návrh na prerušenie konania. Odvolací súd dňa 31.5.2013 vrátil spis prvostupňovému súdu za účelom doručenia napadnutého uznesenia inému právnenému zástupcovi oprávneného a po splnení tohto pokynu Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 20CoE 174/2013 zo dňa 29.1.2014 návrh na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.3.2014.

V konkrétnom prípade žalobca vytýka súdu nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že nerozhodol v 30 dňovej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o zmene exekútora do 30 dní bolo zavedené do exekučného poriadku - zákona č. 233/1995 Z.z. až novelou účinnou od 1.9.2005. Podľa § 44 ods. 7 citovaného zákona (s účinnosťou od 1.9.2005) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný Okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa prechodného ustanovenia v § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005 ak ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 citovaného exekučného poriadku ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005.

Na exekučné konania, ktoré boli vedené na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 7Er 435/2004 a 7Er 169/2003, ktoré boli teda začaté pred účinnosťou spomínanej novely exekučného poriadku sa nevzťahuje § 44 ods. 7 v zmysle exekučného poriadku účinného od 1.9.2005, ale znenie § 44 podľa účinnosti exekučného poriadku v čase začatia príslušného exekučného konania. Konkrétne vo veci 7Er 435/2004 ide o znenie exekučného poriadku účinného od 1.3.2004 do 31.12.2004. Podľa § 44 ods. 6 citovanej úpravy ak požiadá súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované.

Vo veci 7Er 169/2003 platí exekučný poriadok v znení účinnom od 1.2.2002 do 31.8.2003. Konkrétne podľa § 44 ods. 5 citovanej úpravy, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosť oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované.

Je teda nepochybné, že v exekučných veciach 7Er 169/2003 a 7Er 435/2004 súd nepochybil pokiaľ nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v lehote 30 dní nakoľko pre posúdenie podaného návrhu na zmenu exekútora nebola stanovená súdu žiadna lehota.

Súd prvého stupňa poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo viacerých svojich rozhodnutiach, kedy dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a že aj niekoľko mesačná nečinnosť súdu nemusí predstavovať zbytočné prieťahy (1US 42/2001, 1US 43/2000, 4US 606/2012). Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že aj keď exekučný súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote, vo väčšine prípadov bolo rozhodnuté o mesiac až dva po jej uplynutí, v dvoch prípadoch po uplynutí 3 mesiacov a to v tých veciach, kde súd vyzval k súčinnosti pôvodného exekútora, preto takýto postup nemožno vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup, zvlášť ak všetky tieto návrhy na zmenu exekútora napadli na súd približne v ten istý deň. Nepochybne išlo o enormný počet týchto podaní, s ktorými sa súd musel postupne vyporiadať a aj táto skutočnosť je dôležitá pri prijatí záveru o tom, že exekučný súd sa v tejto súvislosti nedopustil zbytočných prieťahov a nesprávneho úradného postupu.

Rozhodne nie je správny názor žalobcu, že v príčinnej súvislosti s nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonnej lehote mu mohla vzniknúť škoda. Priebeh exekúcie nemôže byť totiž ovplyvnený zmenou osoby exekútora. Až do rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora vo veci má konať pôvodný exekútor. Navyše v niektorých prípadoch bola exekúcia zastavená pre neprípustnosť a preto o to viac absentuje príčinná súvislosť medzi údajnou škodou a nerozhodnutím o zmene exekútora. Žalobca nepreukázal ani samotnú existenciu škody. Nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické. Žalobca nepredložil jediný dôkaz na jej preukázanie a teda neunesol dôkazné bremeno. Je potrebné poznamenať, že nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného nezapríčinil exekučný súd a teda príslušné náklady nie sú v príčinnej súvislosti s postupom exekučného súdu, ale postupom povinného, ktorý dlh voči oprávnenému nespĺnil.

Podobne v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nie sú dané dôvody na jej priznanie v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Dôvody uvádzané žalobcom súd považuje za irelevantné. Nebolo zistené, že by došlo k zániku povinného. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného s povinným a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého nárok na náhradu trov konania by prináležal len úspešnému žalovanému, ten však si tento nárok podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. c/, f/ O.s.p. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a neúplne zistil skutkový stav, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ namietal to, že súd prvého stupňa rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k

založení zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie musí byť preto zrušené.

S poukazom na článok 144 ods. 1 Ústavy SR a § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

V ďalšom odvolateľ vytýkal súdu prvého stupňa, že tento nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však uvedené ignoroval a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je neakceptovateľný. Pritom právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie mohla byť odstránená len rozhodnutím exekučného súdu.

K úvahám o dĺžke a obmedzenosti súdu lehotou odvolateľ uviedol, že súdu neprináleží polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, ktoré svoje meritórne rozhodnutia nemôže na nich založiť. Súd tak úplne neguje stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu.

Odvolateľ ďalej súdu vytýkal jeho nesústredenú činnosť, keď vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia.

Poznamenal, že predložil ako dôkaz o vzniku škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., a to znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Namietal, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné oboznámenie sa s predloženým znaleckým posudkom. Mal za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody.

K návrhu na prerušenie konania uviedol, že súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/174/2014.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli dňa 04.02.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd konal a rozhodol nesprávne. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom (článok 46 ods. 3 Ústavy SR).

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo

d/ nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov).

Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR ak

1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (§ 4 ods. 1 písm. a/ cit. zákona).

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 ods. 1 cit. zákona).

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11 (§ 15 ods. 1 cit. zákona).

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nárokov alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr (§ 16 ods. 4 cit. zákona).

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (§ 17 ods. 1, 2 cit. zákona).

Právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenia alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie (§ 19 ods. 1 cit. zákona).

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že rozhodnutie o zmene exekútora do 30 dní bolo zavedené do exekučného poriadku - zákona č. 233/1995 Z.z. až novelou účinnou od 1.9.2005. Podľa § 44 ods. 7 citovaného zákona (s účinnosťou od 1.9.2005) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný Okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Správny je aj záver súdu prvého stupňa, že podľa prechodného ustanovenia v § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005 ak ods. 2 neustanovuje inak.

Teda na exekučné konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 7Er/435/2004 a boli začaté pred účinnosťou novely, tu bolo skutočne potrebné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 6 Zákona č. 233/1995 Z. z., teda ak požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne

oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Vo veci 7Er/169/2003 platí Exekučný poriadok v znení účinnom od 01.02.2002 do 31.08.2003, teda ustanovenie § 44 ods. 5 Zákona č. 233/1995 Z. z.

Odvolačný súd má za to, že pri posudzovaní toho, či exekučný súd sa dopustil zbytočných prietahov, je možné použiť závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí IV. US 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti žalobcu v obdobnej veci. Aj keď išlo o vydanie poverenia, Ústavný súd zdôraznil, že aj niekoľko mesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že aj keď exekučný súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote, konkrétne vo veci 8Er 672/2006, kde oprávnený podal návrh na zmenu exekútora dňa 22.11.2010, nemožno takýto postup vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup. Odvolačný súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že nie je správny názor žalobcu, že v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zmene exekútora v zákonnej lehote mu mohla vzniknúť škoda. V priebehu exekúcie skutočne nemôže byť ovplyvnený zmenou osoby exekútora. Až do rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora vo veci má konať pôvodný exekútor. Správny je i záver súdu prvého stupňa, že v niektorých prípadoch bola exekúcia zastavená pre neprípustnosť a preto o to viac absentuje príčinná súvislosť medzi údajnou škodou a nerozhodnutím o zmene exekútora.

Správny je i názor súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal ani samotnú existenciu škody. Nároky, ktoré si uplatňuje sú skutočne hypotetické. Tým, že nepredložil dôkaz na preukázanie škody, neuniesol dôkazné bremeno. Nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného nezapríčinil exekučný súd a teda príslušné náklady nie sú v príčinnej súvislosti s postupom exekučného súdu ale postupom toho vinného, ktorý dlh voči oprávnenému nesplnil.

Odvolačný súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že ani v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nie sú tu dané dôvody na jej priznanie v zmysle § 17 ods.3 zákona č. 214/2003 Z. z. Nebolo zistené, že by došlo k zániku povinného. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného s povinným a nie je ani dôvodom vzniku insolventnosti povinného. Žalobca nepreukázal zánik svojich podnikateľských aktivít.

Odvolačný súd k odvolacej námietke žalobcu ohľadne nesústreďenej činnosti súdu považuje za potrebné uviesť, že je mu z praxe známe, že je to práve nesústreďená činnosť žalobcu, ktorý sa vôbec neoboznamuje s obsahom rozhodnutí súdov a podáva hromadné odvolania rovnakého typu. Keďže Znalecký posudok č. 1/2014 o výške vzniknutej škody a ani návrh na prerušenie konania, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje, neboli v predmetnom konaní predložené, odvolačný súd sa odvolacími námietkami týkajúcimi sa znaleckého posudku a návrhu na prerušenie konania nezaoberal. Tieto skutočnosti však oprávňujú odvolačný súd vyjadriť vážnu pochybnosť o tom, či sa žalobca s obsahom spisu a s napadnutým rozsudkom vôbec oboznámil, a ak áno, tak je zrejmé, že v nedostatočnom rozsahu. V podanom odvolaní žalobca nielenže poukazuje na skutočnosti, ktoré nie sú obsahom spisu, ale navyše takmer vôbec nereaguje na závery súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Súd prvého stupňa správne rozhodol i čo do trov konania.

Preto odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods.1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolačný súd nerozhodoval z dôvodov uvedených v ust. § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Aj keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto nepodala návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca takýto návrh tiež nepodal, ale ani vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu nárok na náhradu trov konania nemohol byť priznaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.